

РЕШЕНИЕ

№ 714

гр. София, 09.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова
Вяра Русева**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10155** по описа за **2021** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП С. срещу Решение № 20160370/20.07.2021г. от 02.07.2021г. по нахд № 795/2021г. на СРС, НО, 96 състав, с което е отменено НП № 26– Н - 141/09.09.2020г., издадено от зам. изпълнителния директор на НАП, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 206 288,17лв, на основание чл. 104, ал. 3 от Закона за хазарта (ЗХ) за извършено нарушение на чл.30 ал.8 (предишна ал.6) във връзка с чл.30 ал.3 от ЗХ .

Касаторът излага твърдения за необоснованост и неправилност на решението. Заявява, че нарушената законова разпоредба е тази на чл.104, ал.3 от ЗХ, а чл.30, ал.6 и ал.3 от ЗХ поясняват и конкретизират за кой точно вид декларация е санкциониран нарушителят – нарушението се изразява в подаване на декларация с неотразени в нея данни или отразени неверни такива във връзка с декларацията по чл.30, ал.6, вр. с ал.3 от ЗХ. Датата на подаване на декларацията 14.10.2019г. не е спорна, законоустановеният срок за подаване на декларацията, касаеща месец септември е спазен и не са налице основания за ангажиране на отговорността на дружеството в тази посока. Неправилно първоинстанционният съд е приел, че е налице съществено противоречие, което нарушава правото на защита на санкционираното лице.

Неправилен се смята и изводът на първоинстанционния съд, че тъй като игралните правила на „Национална лотария“ са били утвърдени от ДХК, то за процесния вид игра е било законосъобразно дружеството да отразява данни в графа №4 и №5, вместо в графи №2 и №3. Ответникът по касация, чрез процесуалния си представител и в писмени бележки моли да се остави решението в сила. Претендира юрисдикционно възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, X. касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, подлежащ на инстанционен контрол.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

За да постанови решението си, въззивният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля - актосъставител П. Й. С., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление и в съдебното производство, приобщени по реда на чл.283 НПК.

От фактическа страна съдът е установил, че при проверката на декларираните данни в подадената от организатора на хазартни игри декларация по реда на чл. 30, ал. 6 /към настоящия момент чл. 30, ал. 8, изм. - ДВ, бр. 69 от 2020 г./ от ЗХ във връзка с чл.30 ал.3 от ЗХ за месец септември 2019г, било установено, че в част IV на декларацията, в графи 2 и 3, организаторът не е посочил данни за стойността на получените залози в лева и за размера на дължимата държавна такса в размер на 15 на сто върху стойността на получените залози, срещу вида на организираната от него хазартна игра, а неправилно е подал данни в графа 4 и 5 за стойността на получените такси и комисионни и размер на дължимата държавна такса, представляващи 20 на сто върху стойността им, което е довело до определяне на такса с 206 288,17 лв по-малко, от дължимата по закон. Дружеството е санкционирано на основание чл.104, ал.3 ЗХ, според който на организатор на хазартна дейност, който не посочи или посочи неверни данни или обстоятелства в декларацията по чл. 30, ал. 8 и 9, водещи до определяне на таксата в по-малък размер, се налага имуществена санкция в размер на неначислената такса, но не по-малко от 5000 лв. Нарушението обаче е квалифицирано като такова по чл.30, ал.8 (предишна ал.6, изм. ДВ, бр.69 от 2020г., във вр. с чл.30, ал.3 от ЗХ. Според ал.6 в предишната редакция организаторите на хазартни игри, които заплащат таксата по ал. 3 и променливата част от таксата по ал. 4, подават по електронен път за всеки месец в Националната агенция за приходите до 15-о число на следващия месец декларация по образец, утвърден от министъра на финансите, за основата за начисляване на таксата и дължимата такса.

Въз основа на горното, съдът е обосновал правния извод, че е налице съществено противоречие между словесното и цифровото описание на вмененото на санкционираното лице административно нарушение, тъй като словестно е описано изпълнително деяние, изразяващо се в подаване на декларация на 14.10.2019г. с неверни, респективно липсващи данни в нея, но същото е квалифицирано по чл.30,

ал.6, вр. с ал.3 ЗХ, като неподаване в срок до 15-о число на следващия месец на декларацията по образец, утвърден от Министъра на финансите. Освен това деянието е квалифицирано неправилно, съгласно изменената редакция на чл.30, ал.8 от ЗХ с ДВ, бр.69 от 2020г. дори и да се приеме, че в случая е налице неправилно изчисляване и посочване на основата за определяне на дължимата държавна такса по чл.30, ал.3 от ЗХ – стойността на получените такси и комисионни, вместо стойността на направените залози, което е довело и до определяне на по-нисък размер на дължимата държавна такса, то дружеството е действало съобразно утвърдените от самия регулатгорен орган правила – Задължителни игрални условия и правила за провеждане на играта „Л.“, утвърдени с Решение № 000030-9621/25.08.2017г. на ДХК. Настоящият касационен състав споделя изложените от въззивния съд правни изводи.

От словестното описание на нарушението в НП не се установява категорично кое е деянието, за което е санкциониран касатора, а именно неподаване на декларация в срок или невярно деклариране, тоест не става ясна по безспорен начин волята на наказващия орган. Липсва описание на конкретно извършеното нарушение, включително кои именно данни следва да се декларират и как е обоснован изводът, че вместо данните за стойността на получените такси и комисионни и определената държавна такса върху стойността им в размер на 20 на сто е следвало да се декларират направените залози и определената държавна такса в размер на 15 на сто. В случай, че административнонаказателната отговорност е ангажирана за неподадена в срок декларация, то нарушението се санкционира по чл. 104, ал. 2 от ЗХ, а не в хипотезата по ал.3, посочена от АНО. Съответно е налице нарушаване във формата на АУАН и НП – липса на задължителни елементи за конкретизиране на процесното нарушение, което винаги съставлява съществено процесуално нарушение, водещо до нарушаване правото на защита на нарушителя. Не се очертава по необходимия и категоричен начин предмета на доказване в производството, което не позволява на съда и страните да формират категорични изводи от фактическа и правна страна и ограничава правото на защита на наказаното дружество. Некоректното описание в АУАН, където изрично е записана за нарушена разпоредбата на чл.30, ал.6 вр. с ал.3 от ЗХ и в атакуваното наказателно постановление на конкретните фактически обстоятелства, при които е извършено нарушението, смесването на две отделни хипотези, неясната воля на наказващия орган, относно квалификацията на нарушението, несъответствието между нарушена и санкционна норма не е в съгласие с изискванията на ЗАНН, относно формата и съдържанието на наказателното постановление (чл. 42, т. 4 и т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 на ЗАНН) и е основание за отмяната му като незаконосъобразно.

С оглед гореизложеното, не се установява по безпротиворечив начин кое е деянието, прието за съставомерно по чл. 6 ЗАНН, за което е ангажирана отговорността на дружеството. Именно в НП, а не в касационната жалба е следвало да се направи анализ на понятията „такси“, „комисионни“ и „залози“, като се уточни, че дружеството не посредничи на никого, а организира хазартни игри за своя сметка. Като не е сторено това, дружеството е възпрепятствано да организира и своята правна защита срещу отправеното му административнонаказателно обвинение. Още повече, видно от декларацията в нея не се съдържат никакви указания кои графи от организаторите на какви хазартни игри да се попълват. Съгласно чл. 30, ал. 6 ЗХ, декларацията съдържа разликата между стойността на получените залози и изплатените печалби, но видно от приложения образец, част IV съдържа единствено стойност на получените залози и дължимата държавна такса. Не без значение е

обстоятелството, че касаторът е действал съобразно утвърдените от ДХК правила, които са били задължителни и е следвало да се съобразява с тях.

Доколкото направените от Софийски районен съд изводи съответстват на действително осъществилата се фактическата обстановка и не са налице основания за отмяна по чл. 348, ал. 1 НПК, касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното съдебно решение оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София – град, XII-и касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20160370/20.07.2021г. от 02.07.2021г. по нахд № 795/2021г. на СРС, НО, 96 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: